श्रुत्वा 'एव च 'अपतद् भूमौ मोहेन हृतचेतनः
तद्दुःखानुभवक्लेशम् अपाकर्तुम् इव 'इच्छता । 49
क्षणाच् च लब्धसंज्ञः सन् जज्वाल हृदये शुचा
आविष्ट इव तत्रस्थदेवीदाहेषुणा 'अग्निना । 50
विलपन् अथ दुःखार्तो देहत्यागैकसंमुखः
क्षणान्तरे स नृपतिः संस्मृत्य 'एतद् व्यचिन्तयत् । 51
विद्याधराधिपः पुत्रो देव्यास् तस्या भविष्यति,
एतन् मे नारदमुनिर् वक्ति स्म, न च तन् मृषा । 52
कंचित् कालं च दुःखं मे तेन 'एव मुनिना 'उदितं,
गोपालकस्य च 'एतस्य शोकः स्वल्प इव 'ईक्ष्यते । 53
यौगन्धरायणादीनां न च 'एषाम् अतिदुःखिता
दृश्यते, तेन जाने सा देवी जीवेत् कथंचन । 54
इयं किमपि नीतिस् तु प्रयुक्ता मन्त्रिभिर् भवेत्,
अतो मम भवेज् जातु तया देव्या समागमः । 55
तत् पश्याम्य् अत्र पर्यन्तम् इत्य् आलोच्य स भूपतिः
निदधे हृदये धैर्यं बोध्यमानश् च मन्त्रिभिः । 56
गोपालकश् च संदिश्य तद् यथावस्तु तत्क्षणं
प्रजिघाय ततश् चारं धृतिहेतोर् अलक्षितं । 57
एवं गते स्ववृत्तान्ते लावाणकगतैस् तदा
गत्वा मगधराजाय चारैः सर्वं निवेदितं । 58

Digitized by Google